

Wissarut Muangpluem. (2016). *Avoiding Plagiarism Behavior among Graduate Students in the Bangkok Metropolitan Area: Its Psychosocial Antecedents and the Consequence Pride in Academic Research*. Master thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Wichuda Kijthontham.

This research aimed to study the interaction between the psychological and social variables involved in the avoidance of plagiarism among graduate students in the Bangkok metropolitan area, which had various biosocial aspects, as well as to study the power of the prediction of psychological variables and social variables which work together in order to avoid plagiarism as a whole, individual aspects and important variables used to avoid plagiarism among graduate students in the Bangkok metropolitan area as a whole and on an individual level, and aspects in a biosocial context. The samples in this study were three hundred and sixty graduate students in six universities in Bangkok, selected by stratified sampling, which was classified by type of University. The data collection used a six level rating scale and the reliability of alpha coefficients was .732 - .932. The data were analyzed by Two-way ANOVA and Enter and Hierarchical Multiple Regression Analysis and Pearson Coefficient Correlation.

The analysis of the two – way ANOVA: The graduate students had an interaction effect between Model of Society and Moral reasoning, Model of Society and Self-efficacy, Moral reasoning and Self-efficacy, and Time Pressure influencing Responsibility in all groups. There was no interaction effect between Attitudes including Model of Society and Future time orientation, Social support and Positive attitude, and Moral reasoning and Positive influencing responsibility behavior in the total group but influencing responsibility in other groups.

The result from Enter Multiple regression analysis found that overall, all of the seven independent factors predicted plagiarism avoidance behavior at 47.3 % in the total group and predicted at 55.4 – 44.6 % in other groups,

The results from Hierarchical Multiple regression analysis found that the factors of Model of Society and Self-efficacy were important factors to identify and avoid plagiarism among graduate students in the Bangkok metropolitan area at was statistically significant level of .05

The results from Pearson Coefficient Correlation found that the avoidance plagiarism behavior and consequent pride authentic in academic researches was positively correlate at statistically significant level of .01

วิศรุจน์ เมืองปลื้ม. (2559). *ปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตสังคมและผลด้านความภาคภูมิใจในผลงานวิชาการของการมีพฤติกรรม การป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการของบัณฑิตศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม (การวิจัย พฤติกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณินพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชุดา กิจธรรรม.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ด้านจิต กับปัจจัยด้านสังคมของ นิสิตบัณฑิตศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่มีปัจจัย ชีวสังคมที่แตกต่างกัน 2) เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายของปัจจัยด้านจิตลักษณะเดิม ปัจจัยด้านลักษณะทางสังคม และปัจจัยจิต ลักษณะตามสถานการณ์ ที่มีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย และ 3) เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการกับความภาคภูมิใจในผลงานวิชาการในกลุ่มรวม กลุ่ม ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตบัณฑิตศึกษาใหม่มหาวิทยาลัยเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 360 คน ใช้วิธีแบบสุ่มหลาย ขั้นตอน เก็บข้อมูลด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินค่า 6 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ (10 ตอน) โดยผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นใหม่ตามนิยาม ปฏิบัติการและนำแบบวัดมาปรับปรุง มีความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา ระหว่าง .732 - .932 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ สองทาง การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเลือกเข้า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเชิง ชั้น และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง พบว่า 1) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับตัวแบบจากสังคม และ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน ในกลุ่มรวม แต่พบปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มย่อยนิสิตปริญญาโท 2) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับตัว แบบจากสังคม และเหตุผลเชิงจริยธรรม ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม คือ นิสิตเพศชาย นิสิตปริญญาโท นิสิตปริญญาเอก 3) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการได้รับตัวแบบจากสังคม และการรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการใน กลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเพศชาย กลุ่มปริญญาเอก กลุ่มปริญญาโท และกลุ่มไม่มีประสบการณ์ 4) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ ระหว่างการได้รับการสนับสนุนจากสังคม และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ ในกลุ่มรวม แต่พบ ปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มย่อย 1 กลุ่ม คือ กลุ่มนิสิตที่มีประสบการณ์ 5) ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และเจตคติที่ดีต่อ พฤติกรรมการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ ในกลุ่มรวม แต่พบในกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ นิสิตเพศหญิง และนิสิตที่มีประสบการณ์ 6) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลเชิงจริยธรรม และการรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ ในกลุ่ม รวม และยังพบในกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ นิสิตเพศชาย และนิสิตปริญญาเอก 7) พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอยู่ในสถานการณ์กดดัน เรื่องเวลา และการรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ ในกลุ่มรวม และยังพบในกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม คือ นิสิตปริญญาเอก และนิสิตที่มีประสบการณ์

ส่วนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเลือกเข้า และแบบเชิงชั้น พบว่า ตัวแปรที่เข้าสู่สมการการทำนายทั้งหมด 7 ตัวแปร แบ่งเป็นตัวแปรลักษณะทางสังคม 3 ตัวแปร ได้แก่ การได้รับตัวแบบจากสังคม การได้รับการสนับสนุนจากสังคม และการ อยู่ในสถานการณ์กดดันเรื่องเวลา ตัวแปรลักษณะทางจิตเดิม 2 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน และเหตุผลเชิง จริยธรรม และตัวแปรลักษณะทางจิตตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ การรับรู้ ความสามารถของตนในการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ สามารถร่วมกันทำนายการเกิดพฤติกรรมการป้องกันการคัดลอก ผลงานวิชาการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยตามลักษณะทางชีวสังคม พบว่า ตัว แปรที่เข้าสู่สมการการทำนายทั้งหมด 7 ตัวแปร สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการในกลุ่ม รวมได้ร้อยละ 47.3 กลุ่มเพศชายทำนายได้ร้อยละ 53.6 กลุ่มเพศหญิงทำนายได้ร้อยละ 55.4 กลุ่มปริญญาโททำนายได้ร้อยละ 47.2 กลุ่มปริญญาเอกทำนายได้ร้อยละ 56.1 กลุ่มไม่มีประสบการณ์ทำนายได้ร้อยละ 48.5 และกลุ่มมีประสบการณ์ทำนายได้ร้อยละ 44.6 โดยมีตัวแปรเจตคติที่ดีต่อการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ การรับรู้ความสามารถของตนในการป้องกันการคัดลอก ผลงานวิชาการ และการได้รับตัวแบบทางสังคม เป็นตัวแปรทำนายที่สำคัญ

ส่วนการวิเคราะห์การหาค่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ กับความภาคภูมิใจใน ผลงานวิชาการ ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Coefficient Correlation) พบผลว่า พฤติกรรมการ ป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความภาคภูมิใจในผลงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ